

[Chr. J. Hansen.]

dagen og blev anbefalet fra alle sider, afgav udvalget en betænkning, hvori der nærmest gaves udtryk for, at alle bestræbelser fortsat måtte sættes ind for at sikre den bedste vare, og dette gjaldt, enten det drejede sig om varer til eksport eller til hjemmemarkedet.

Man kan vist godt sige, at det, det drejer sig om for æggenes vedkommende, for så vidt gælder for alle vore landbrugsvarer. I dette tilfælde er det altså æggenes kvalitet, man skal diskutere. Vel er æg en efterspurgt vare, men der kan vel heller ingen tvivl være om, at jo finere denne vare kan tilbydes og leveres, jo større muligheder er der for salg og for at få de bedst mulige priser, hvilket ikke er uden interesse, hverken for den enkelte producent eller for nationen som helhed. Det var selvfølgelig også med det mål for øje at forbedre varens kvalitet, at rigsdagen i 1925 — som allerede nævnt af den højtærede landbrugsminister — vedtog den første lov om udførsel og indførsel af æg. Det viste sig da også i praksis, at loven medførte væsentlige forbedringer for eksportæggene vedkommende, men vi her i Danmark er jo ikke de eneste, der har opmærksomheden henvendt på spørgsmålet om forbedring af kvaliteten af eksportæg. Andre lande gennemførte også kontrolforanstaltninger på dette område, og da Danmark jo altid har sat en ære i, at vore eksporterede landbrugsvarer var blandt de fineste og de bedste, er der ikke noget mærkeligt i, at loven flere gange har været optaget til revision.

Eksportøren må jo i almindelighed eksportere den vare, der afleveres til ham, men det er ganske naturligt, at jo større krav, der stilles til eksportøren, jo større krav må der også stilles til producenten — det er her, det virkelig kvalitetsforbedrende arbejde skal udføres.

Nu er det aldrig særlig interessant at medvirke ved gennemførelsen af en lov, som rigsdagen på forhånd ved at ingen vil forstå, og som mange føler er inderligt overflødig, ja, vel nærmest til besvær; men her var et af de tilfælde, hvor man kan sige, at rigsdagen på forhånd vidste og var klar over, at der burde gennemføres betydelige forbedringer, netop fordi de forskellige producentforeninger og -organisationer selv havde taget initiativet til nedsettelse af et udvalg med repræsentanter for de interesserede parter.

Dette udvalg afgav i 1931 en indstilling

til ministeriet, en indstilling, som der blev taget meget hensyn til, da landbrugsministeren senere fremsatte og fik gennemført lovforslag på dette område. Senere har loven gennemgået ændringer, og nu beskæftiger vi os med den igen, stadig med det formål at nå frem til de bedst mulige eksportvarer.

Det er ganske naturligt, når vi tænker på, hvad ægeksporten betyder for os økonomisk, at vi har interesse i denne sag. Vi eksporterede i 1950 94 423 t æg, der hjembragte til vort land 340 mill. kr., og i 1951 et kvantum, der hjembragte 362 mill. kr. Det er derfor ganske naturligt, at nationen ikke kan være ligegyldig overfor dette spørgsmål.

Af forhandlingen i det andet høje ting har jeg fået det indtryk, at statskonsulent Moltesen fra London har rettet henvendelse til os om i særlig grad at have opmærksomheden henvendt på en forbedring af kvaliteten, vel ikke mindst af den grund, at kvaliteten af de udenlandske æg også er gået frem. Jeg kunne ønske at vide, om den højtærede minister mener, at der ved det foreliggende lovforslag er taget tilstrækkeligt hensyn til denne henstilling. Vi ved, at forskellige producentorganisationer absolut står bag kravet om en forbedring af kvaliteten. Da lovforslaget blev fremsat i 1938—39, blev der af den socialdemokratiske landbrugsminister i udstrakt grad taget hensyn til udvalgets henstilling. Er der i lige så udstrakt grad af den nuværende landbrugsminister taget hensyn hertil ved denne lejlighed? Når der er tale om sekunda æg, sker der jo et fradrag i prisen. Jeg finder endvidere anledning til at spørge: Er fradraget stort nok? Jeg går ud fra, at et betydeligt fradrag netop animerer producenterne til at levere en bedre kvalitet. Målet er jo og må efter min mening være den størst mulige eksport af den bedst mulige vare.

Ud fra dette synspunkt kan jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig gennemførelse her i tinget.

I folketingets udvalg blev der af ministeren foreslået to ændringer, som blev tiltrådt af flertallet. Det ene af disse ændringsforslag går ud på, at afregning af de modtagne æg ikke må foretages, forinden forskriftsmæssig kvalitetssortering har fundet sted, og ministeren kan foreskrive, under hvilke former afregningen skal finde sted. Jeg går ud fra, at denne ændring i § 2, stk. 7, er sket efter forhandling med producenternes og handelens organisationer.